ΕΚΔΟΣΗ:
ΕΝΟΤΗΤΑ Αυτική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία
Κων/πόλεως και Ανδρονίκου 18
Αθήνα - Τ.Κ. 11854
ΑΦΜ: 97792220 - ΔΟΥ ΙΣΤ' Αθηνών
Τηλ.: 210 3468282 - FAX: 210 3468286

Ευχαριστούμε
- Τους συνδικαλιστικούς φορείς: ΠΟΕΥ, ΕΣΗΕΑ, ΕΠΗΕΑ, ΕΤΗΠΤΑ, Πανελλήνια Ένωση Λιθογράφων, ΕΦΕ, ΕΣΠΗΤ.
- Την εφημερίδα «Δρόμος της Αριστεράς».
- Τους ραδιοφωνικούς σταθμούς: Αθήνα 9,84, Φλας 96, Κόκκινο 105,5, Κανάλι 1 του Πειραιά.
- Τα φωτογραφικά πρακτορεία ΑΠΕ, ACTION IMAGES για την παραχώρηση του φωτογραφικού υλικού.
- Όλους τους συναδέλφους για την πολύτιμη βοήθειά τους.

Συνέχεια από τη σελ. 1

48ωρες απεργίες πάρθηκε παμψηφεί στη γενική συνέλευση της 21ης Δεκεμβρίου, όταν αποδείχθηκε ότι η ιδιοκτησία της επιχείρησης όχι μόνο δεν αναζητούσε τρόπο ικανοποίησης των οφειλών της προς τους εργαζόμενους, αλλά κατέφυγε και στο διαβόητο άρθρο 99, ζητώντας δικαστική προστασία από τις νόμιμες διεκδικήσεις μας. Μ' αυτό τον τρόπο κινδυνεύει η πάλαι ποτέ «εφημερίδα των συντακτών» να καταντήσει εφημερίδα των πιστωτών.

Από τον περασμένο Αύγουστο, οι εργαζόμενοι –δημοσιογράφοι, διοικητικοί και τεχνικοί– της Χ. Κ. Τεγόπουλος Εκδόσεις Α.Ε. δουλέψαμε απλήρωτοι, με αυταπάρνηση, προκειμένου να μη διακοπεί η έκδοση της εφημερίδας, ειδικά μέσα στην πολιτική συγκυρία του μνημονίου και της κρίσης. Ακόμα και σήμερα, απευθύνουμε έκκληση στην ιδιοκτησία να αναλάβει τις δικές της ευθύνες και να εξασφαλίσει την επάνοδο της εφημερίδας στην κανονική κυκλοφορία.

Η δυνατότητα αυτή της δίνεται ενώπιον των δικαστικών αρχών, στις οποίες έχει καταφύγει. Ας λάβει υπόψη της τις θέσεις των εργαζομένων και ας αποσύρει την αίτηση για υπαγωγή στο άρθρο 99. Οι εργαζόμενοι είναι έτοιμοι να προσέλθουν σε κάθε διάλογο που δεν θα είναι προσχηματικός, ούτε θα υπονομεύει τα κατοχυρωμένα εργασιακά τους δικαιώματα.

Ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης

(Υποστηρίχτηκε από 126 συναδέλφους)

Οι εργαζόμενοι στην Χ. Κ. Τεγόπουλος και στη Φωτοεκδοτική συγκεντρώθηκαν στις 13 Φεβρουαρίου 2012 σε γενική συνέλευση και, ενόψει της συζήτησης για την αίτηση υπαγωγής της εταιρείας στο άρθρο 99 του πτωχευτικού κώδικα, που είναι προγραμματισμένη να εκδικασθεί σήμερα Τετάρτη 15 Φεβρουαρίου αποφάσισαν:

1. Να παρέμβουν στην εκδίκαση της υπόθεσης με κύρια παρέμβαση. Υπέρ αυτής ψήφισαν 126 εργαζόμενοι ενώ υπέρ της αυτοτελούς παρέμβασης ψήφισαν 18 εργαζόμενοι.

2. Να ζητήσουν στην ίδια δικαστική διαδικασία την εξαίρεσή τους από τα κατ' άρθρον 103 παράγραφος 3 του πτωχευτικού κώδικα προληπτικών μέτρων που ζητάει η Χ. Κ. Τεγόπουλος, ώστε να μπορούν να εκτελέσουν τις αποφάσεις των ασφαλιστικών μέτρων.

3. Επίσης οι εργαζόμενοι επαναβεβαίωσαν το αίτημά τους να εξαιρεθούν τα δεδουλευμένα και οι αποχημιώσεις τους από το «κούρεμα» σε περίπτωση υπαγωγής της Χ. Κ. Τεγόπουλος στο άρθρο 99 και να καταβληθούν στο ακέραιο.

Ανωνύμου του δημοσιογράφου

Ακολουθώντας το παράδειγμα συναδέλφων από άλλες εφημερίδες που βρέθηκαν σε δύσκολη θέση σαν κι εμάς, προχωρούμε σήμερα στην έκδοση ενός απεργιακού φύλλου των Εργαζομένων στην «Ελευθεροτυπία». Μ' αυτή την έκδοση δηλώνουμε το δικό μας «παρών» στο σκοτεινό τοπίο της σημερινής ειδησεογραφίας, αλλά εκφράζουμε ταυτόχρονα και τη διαμαρτυρία μας που τόσες μέρες –από τις 23 Δεκεμβρίου– υποχρεωθήκαμε να λείψουμε από τα περίπτερα και να στερήσουμε από τον αναγνώστη την καθημερινή του ενημέρωση. Δεν είναι δική μας η ευθύνη.

Για την παραγωγή αυτού του απεργιακού φύλλου –που αποφασίστηκε από τις γενικές μας συνελεύσεις- εργάστηκαν εθελοντικά όσοι συνάδελφοι το επιθυμούσαν και είχαν τη δυνατότητα. Ο τακτικός αναγνώστης θα παρατηρήσει ότι υπογραφές φέρουν μόνο τα άρθρα των γνωστών και ιδρυτικών στελεχών της εφημερίδας ή των πνευματικών ανθρώπων που μας τιμούν με τη δική τους συμβολή. Αντίθετα, τα ρεπορτάζ και η λοιπή ειδησεογραφία παραμένει ανυπόγραφη. Είναι κι αυτή μια απόφαση της γενικής συνέλευσης των συντακτών, με στόχο να τονιστεί η συλλογικότητα του εγχειρήματος, αλλά και να μη βρεθούν οι μισθωτοί εργαζόμενοι εκτεθειμένοι απέναντι σε οποιαδήποτε επιλεκτική δυσμενή μεταχείριση.

Ασφαλώς, είναι λίγο οξύμωρο να μην κατονομάζονται οι συντάκτες στην πάλαι ποτέ «εφημερίδα των συντακτών». Αλλά μέσα απ' αυτή την αντιξοότητα μας δίνεται η δυνατότητα να επανεκτιμήσουμε τη σημασία του κειμένου, ανεξάρτητα από το βάρος της υπογραφής.

- Για τους παλιότερους, θα αναφερθούμε στην άποψη του αγωνιστή δημοσιογράφου Γ.Δ. Ζιούτου (Γ. Ζωτόπουλου), ο οποίος υπήρξε και ο πρώτος σύγχρονος μελετητής του φαινομένου του Τύπου στην Ελλάδα. Στη μελέτη του, την οποία συνέταξε στην κατοχική Αθήνα το 1943 και ολοκλήρωσε στα βουνά της ελεύθερης Ελλάδας το καλοκαίρι του 1944, ο Ζιούτος τασσόταν ανοιχτά υπέρ της ανωνυμίας: «Η ανωνυμία είναι μια κατάχτηση του Τύπου, είναι η άλλη μορφή του "μυστικού της σύνταξης", είναι η κατοχύρωση του συντάχτη ενάντια στις αυθαιρεσίες της εξουσίας». Ο Ζιούτος αναφέρεται στην άποψη του Μαρξ ότι η ανωνυμία κάνει αμερόληπτο και ελεύθερο τόσο αυτόν που γράφει όσο και το κοινό, που έτσι προσέχει τα γραφόμενα, τα πράγματα και τις ιδέες και όχι το πρόσωπο του γράφοντος. «Όσο ο καθημερινός Τύπος ήταν ανώνυμος –γράφει ο Μαρξ- παρουσιαζόταν σαν το όργανο της αναρίθμητης, ανώνυμης Κοινής Γνώμης. Ηταν η τρίτη δύναμη στο κράτος. Η υπογραφή κάθε άρθρου έκανε την εφημερίδα μια απλή συλλογή φιλολογικών διατριβών από περισσότερο ή λιγότερο γνωστά άτομα. Κάθε άρθρο ξέπεσε στο επίπεδο αγγελίας. Ισαμε τότε οι εφημερίδες κυκλοφορούσαν σαν χαρτονόμισμα της Κοινής Γνώμης. Τώρα μετατρέπονταν σε συναλλαγματικές, που η αξία και η κυκλοφορία εξαρτιότανε από όχι μόνο τον εκδότη αλλά και τον οπισθογράφο».

- Για τους νεότερους, θα υπενθυμίσουμε το πασίγνωστο: ότι δηλαδή ένας από τους λόγους που αναδείχτηκε το Internet, και στη συνέχεια τα social media, σε κυρίαρχο μέσο ενημέρωσης της εποχής μας είναι ότι βασίζονται στην ανωνυμία.

Βέβαια, η ανωνυμία έχει και εξίσου γνωστές αρνητικές πλευρές, όπως η τάση για αυθαιρεσία ή και για κακόβουλη ειδησεογραφία και σχολιασμός. Μόνο που στην περίπτωσή μας δεν ισχύει αυτό. Γιατί εκφράζουμε με αυθεντικό τρόπο μια συλλογικότητα πολύ ορατή και επώνυμη.

Ο Καλένας

Η άποψη της μειοψηφίας

(Υποστηρίχτηκε από 18 συναδέλφους)

Η ΑΠΟΨΗ της μειοψηφίας της συνέλευσης (όπου η συμμετοχή του 1/5 του συνόλου ήταν ιδιαίτερα μικρή για ένα τόσο σημαντικό θέμα) έπειτα από συζήτηση με τους παρόντες νομικούς είναι η εξής: Είναι κοινή πεποίθηση ότι η πτώχευση της εταιρείας Χ. Κ. Τεγόπουλος και η εκκαθάριση της περιουσίας της δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αποτελεί λύση ή επιλογή για τους εργαζόμενους. Είμαστε η «ψυχή» της εφημερίδας και επιδιώκουμε την επιβίωσή της σε πραγματικά δύσκολους καιρούς. Πιστεύουμε ότι η όποια πιθανότητα ικανοποίησης των δίκαιων αιτημάτων αλλά και των άμεσων βιοτικών αναγκών μας, δεν μπορεί να εξασφαλισθεί μέσα από το οριστικό κλείσιμο της εφημερίδας. Η προσφυγή της ιδιοκτησίας στη διαδικασία του άρθρου 99 έρχεται σε σύγκρουση με την ανάγκη να βρεθεί συναινετικά λύση στο άμεσο πρόβλημα των εργαζομένων. Όπως διευκρινίσθηκε, ωστόσο, καμία συμφωνία εξυγίανσης με τους πιστωτές δεν μπορεί να επικυρωθεί και να μας επιβάλει υποχρεωτικό «κούρεμα» δεδουλευμένων. Και αυτό γιατί οι εργαζόμενοι, διατηρώντας τη προνομιακή τους κατάταξη έναντι άλλων δανειστών δεν μπορούν να περιέλθουν, σε χειρότερη θέση από αυτήν που θα βρίσκονταν εάν η επιχείρηση πτώχευε σήμερα και η περιουσία της ρευστοποιούνταν. Η εξασφάλισή μας αυτή είναι ισχυρή καθώς εξαρτάται από την υπαρκτή, μεγάλη περιουσία της συγκεκριμένης εταιρείας (ακίνητα και τίτλο). Έπειτα απ' αυτά, θεωρούμε ότι η πλήρης και κατηγορηματική εναντίωση μας στην έναρξη της διαδικασίας «εξυγίανσης» όπως αποκαλείται, είναι πιθανό να δημιουργήσει ανεπίσταρπτο «πιστωτικό γεγονός» και να ανοίξει το δρόμο για μια ανεπιθύμητη, στην πλειοψήφια των εργαζομένων, πτώχευσή της.

Βασική μας επιλογή είναι να αποφύγουμε πάση θυσία, τουλάχιστον χωρίς άμεση δική μας εμπλοκή, την εξαφάνιση της επιχείρησης και την οριστική ματαίωση της έκδοσης της εφημερίδας «Ελευθεροτυπία». Όχι μόνο γιατί θεωρούμε άκρως απαραίτητη την παρουσία μιας ανεξάρτητης εκδοτικής φωνής στη σημερινή συγκυρία του μνημονιακού ολοκληρωτισμού. Αλλά και γιατί πιστεύουμε, σύμφωνα και με τις απόψεις των νομικών, ότι οι νόμιμες οικονομικές μας απαιτήσεις θα ικανοποιηθούν πιο γρήγορα και αποτελεσματικά μέσα από την επιβίωση της εφημερίδας και όχι από το θάνατό της.

Ολοι παραδέχονται ότι σε περίπτωση πτωχευτικής εκκαθάρισης της Χ. Κ. Τεγόπουλος αποχημιώσεις θα πάρουμε (αγνώστου ύψους) σε βάθος χρόνου 5, 6 ακόμη και 8 ή 10 ετών από σήμερα! Με τα αυτά τα δεδομένα, ποιος και γιατί μπορεί σήμερα να επιθυμεί ή να δέχεται ως ενδεχόμενο την άμεση πτώχευση της εταιρείας;

Από την άλλη, η ιδιοκτησία δεν έχει δείξει μέχρι σήμερα, πραγματική διάθεση να συζητήσει ουσιαστικά με τους εργαζόμενους τα σχέδιά της για την επόμενη μέρα. Πράγμα που κατά την άποψή μας έπρεπε να αποτελεί προτεραιότητά της. Έτσι, εκτός ορισμένων γενικόλογων διακηρύξεων, δεν έχουμε ακόμη στα χέρια μας κάποιο στελές έστω πλάνο οργάνωσης και ικανοποίησης αιτημάτων (τρόπος και χρόνος καταβολής των δεδουλευμένων) που μας αφορά άμεσα. Έπειτα από όλα αυτά, εκτιμούμε ότι η όποια παρέμβαση μας στο δικαστήριο, δεν μπορεί να έχει, έστω και έμμεσα, χαρακτήρα επίσπευσης της πτωχευτικής διαδικασίας. Αλλά ούτε είναι δυνατόν να δώσουμε εκ των προτέρων στην επιχείρηση λευκή επιταγή για την επεξεργασία σχεδίων «εξυγίανσης» ερήμην των εργαζόμενων. Πρώτη και μόνη επιλογή μας είναι η επιβίωση της εφημερίδας. Οσο δύσκολο κι αν είναι αυτό, είναι ωστόσο απόλυτα αναγκαίο και για την ουσιαστική λειτουργία της δημοκρατίας και για την άμεση ικανοποίηση των αιτημάτων μας. Λύση χωρίς τη συγκατάθεση-συναίνεσή μας δεν μπορεί να υπάρξει.